

U s t a w a

z dnia 7 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie uzupełnienia i zmian w ustawie
z dnia 7 maja 1920 r. o likwidacji serwitutów
na terenie b. Królestwa Kongresowego (Dz. U.
R. P. № 42, poz. 249).

Art. 1. Artykuł 8 ustawy z dnia 7 maja 1920 r.
(Dz. U. R. P. № 42, poz. 249) otrzymuje brzmienie
następujące:

„Wierzyciele hipoteczni oraz osoby, na których rzecz figurują w dziale III wykazu hipotecznego ograniczenia prawa własności dóbr, regulujących serwituty, jeżeli miejsce ich pobytu jest wiadome, mogą brać udział w likwidacji, o ile tego zażądata, po otrzymaniu zawiadomienia od urzędu ziemskiego o rozpoczęciu postępowania likwidacyjnego. Zawiadomienia powyższe mogą być doręczane tym osobom w drodze ogłoszenia w prasie urzędowej”.

Art. 2. Artykuł 14 ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeśli dobra ziemskie są obciążone serwitutami, należącymi do kilku wsi, to likwidacja takich serwitutów odbywać się będzie w kolejności wsi, ustanowionej przez urzędy ziemskie, z zachowaniem wskazań art. 13”.

Art. 3. Artykuł 15 ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Wydzielenie tytułem wynagrodzenia za serwituty przestrzeni leśnej lub ziemi z pod lasu może nastąpić za zezwoleniem urzędów ochrony lasów, które winny wydać decyzję w ciągu miesiąca od daty zawiadomienia o tem właściwego urzędu ochrony lasów.

Niewydanie w tym terminie powyższej decyzji uznaje się za milczące zezwolenie”.

Art. 4. Art. 16 ustawy uzupełnia się następującym końcowym zdaniem:

„W wypadkach, gdy majątek, obciążony serwitutami, należy do kilku współwłaścicieli, uprawnionym do zawarcia układu o zniesienie serwitutów jest jeden z ich grona, obierany przez pozostałych, a jeśli ugoda w tej mierze nie nastąpi, to najstarszy z nich wiekiem”.

Art. 5. W artykule 18 ustawy skreśla się wyrazy:

„na sesji gospodarczej”.

Art. 6. Punkt a) artykułu 19 otrzymuje brzmienie następujące:

„We wszelkich wypadkach urządzenia rolnego na terenie dziedziny, obciążonych lub korzystających z serwitutów, jako to: przy komasacji gruntów, parcelacji, kolonizacji, likwidowaniu serwitutów jednej ze wsi i t. p. (art. 2 niniejszej ustawy)”.

Art. 7. W artykule 23 ustawy skreśla się wyrazy:

„na posiedzeniu gospodarczem”.

Art. 8. Artykuł 30 ustawy uzupełnia się następującym końcowym zdaniem:

„Okres pięcioletni liczyć należy według lat kalendarzowych, poczynając wstecz od 31 grudnia roku, poprzedzającego datę decyzji okręgowej komisji ziemskiej, nakazującej przymusowe postępowanie (art. 23)”.

Art. 9. Artykuł 31 ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Czynności nadzorcze przy likwidacji serwitutów wykonywane są przez urzędy ziemskie bezpłatnie.

Natomiast koszty, związane ze sporządzeniem planów i przeprowadzeniem likwidacji serwitutów na gruncie, ponoszą:

- a) przy likwidacji dobrowolnej — strona, którą ten warunek obowiązuje w umowie,
- b) przy likwidacji przymusowej — obydwie strony po połowie. Wysokość tych kosztów oraz ich podział pomiędzy uczestnikami likwidacji określa okręgowa komisja ziemska”.

Art. 10. Czynności, dotyczące likwidacji serwitutów, obciążających nieruchomości państwowe, przeprowadzają w imieniu Państwa jako strony władze, pod których zarządem nieruchomości te pozostają.

W zakresie niezbędnym do przeprowadzenia likwidacji serwitutów władze te mają prawo do zbywania, zamiany i obciążania nieruchomego majątku państwowego.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezesowi Głównego Urzędu Ziemskiego.

Art. 12. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:

w z. J. Makulski
